

Telegraful Român

Organ național-bisericesc. — Intemeiat în 1858 de Mitropolitul Andreiu Șaguna
APARE SĂPTĂMÂNAL

Abonamentul:

Un an 600 Lei. — Șase luni 300 Lei. — Trei luni 180 Lei. — Pentru străinătate un an 1000 Lei. — Pentru America 8 Dolari

Articolele și corespondențele

se adresează Redacției Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiilor

un șir pețit 10 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiile

se adresează Administrației ziarului Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Unitate în noi și între noi

În articolul anterior despre sistemul metafizic al dlui prof. Eugeniu Speranția, am dat câteva citate din Sf. Maxim Mărturisitorul, din care se constată că acest sfânt consideră unitatea ca efect al mântuirii, iar desbinarea ca expresie a păcatului. Citatele s'ar putea înmulți oricât s'ar voi.

Mai dăm aci numai unul pentru densitatea de înțeles a lui. Declarând că iubirea este cea mai generală dintre virtuți, Sf. Maxim arată cum ea făcând pe oameni să cugete și să vorască la fel «depărtează dela fire toate excesele și lipsurile, pe cari inventându-le iubirea de sine, care conduce judecata fiecăruia, a sălbăticit ceea noastră blândă și-a tăiat ființa cea unică în părți multe și opuse, ba, ca să nu spunem ceva mai rău, în părți ce-și sunt stricăcioase una alteia». Efectul iubirii este că toți oamenii devin unul, orientându-se după norma de judecată cea unică înscrisă în inima tuturor (Migne, P. O. 90, 397, 401).

Ca toate ideile creștine, așa și aceasta își are o permanentă actualitate. Mai mult chiar, parcă din ce trece timpul se proiectează și asupra acesteia o lumină tot mai puternică. Care generație dinaintea noastră a simțit atât de intensiv identitatea dintre unitate și virtute, sau pe cea dintre desbinare și păcat, ca cea a noastră? Niciodată omul n'a fost mai mult ispitit spre desbinarea lăuntrică și spre cea socială, niciodată nu s'a simțit mai mult ca azi că suprema forță care ne poate salva este unitatea.

Mai mult chiar, adversitatea față de unitate, care pândește în cei mai mulți oameni, tinde azi spre forma extremă, care este anarhia. Păcatul neînătății are azi înfățișeri radicale.

Simțim printr'o intuiție a ființei noastre că anarhia este păcat, este forma ultimă a păcatului, este starea de extremă decadere, precum simțim că unitatea este expresia virtuții și a stării de mântuire.

Anarhia poate fi o stare lăuntrică în individ și poate fi o stare socială, interindividuală. Ultima își are izvorul în prima. De ce e păcat anarhia, fie ca stare lăuntrică individuală, fie ca desordine socială?

Omul este un mănunchiu de forțe spirituale de diferite calități și tonalități. Dacă, potrivit noilor rezultate ale microfizei, într'un singur atom sunt concentrate forțe uriașe, cu cât mai mari forțe nu sunt sintetizate într'un om? Numai prin faptul că au fost concentrate și echilibrate într'un întreg, ele pot da o unitate care se poate menține în existență ca atare. Judecata logică și sentimentul, tendința spre comunicare și dorința de intimitate, impulsivitatea și înfrânarea și atâtea alte puteri ale ființei umane, condiționându-se reciproc, dau o ființă plină de armonie în inepuizabila ei varietate. Când una sau alta din aceste puteri scapă din frâna ansam-

blului, armonia și unitatea individului e sfâșiată și ființa lui se descompune.

Atunci apar patimile, cari nu sunt decât deslănțuri și exaltări ale uneia sau alteia din puterile spirituale ale omului, cari trebuie să se miște în sistemul frânelor reciproce. S'ar părea că individul pățimăș manifestă o putere mai mare, decât omul unitar și echilibrat. Dar puterea lui este puterea organismului încins de febră, care aduce după sine sleirea și — dacă nu se produce reacțiunea vitalității — descompunerea. Când a scăpat o putere sufletească din ansamblul celorlalte, ea nu mai ascultă de ele, ci luptă împotriva lor. Ca urmare mai scapă și altele din frânele întregului, din necesitatea de a se afirma mai puternic împotriva rebele și astfel se încinge o luptă lăuntrică nederijată de voința rațională a individului. Acesta nu mai contează ca for suveran al puterilor din el, ci e purtat încolo și încoace de patimile deslănțuite și e sfâșiat de războiul din lăuntrul lui până la epuizarea totală. Fiecare ins este o împărăție cu mulți membrii. Când membrii acestei împărății se ridică unii împotriva altora, nemai fiind înfrânați de conducerea centrală, împărăția nu mai poate dăinui.

În orice om, deodată cu tendința spre o maximă armonizare, unificarea, există și o tendință centrifugală a diferitelor puteri de-a se elibera, de-a nu se mai cheltui în opera de armonizare, ci de-a se manifesta în întregimea lor, nemai ținând seama de interesul întregului. În orice om este o dinamită, capabilă să explodeze.

Dar omul adevărat și puternic stă la capătul strădaniilor spre unitate lăuntrică. Numai unificându-și toate puterile în vederea unui țel sau altul, omul îl poate și atinge. Omul unificat, este omul concentrat, sta-tornic, încordat cu toată ființa spre o direcție. Numai omul acesta reușește să realizeze opere uimitoare în viață. E și aci o pasiune, dar e pasiunea care încinge toate puterile sufletești într'un întreg armonios, sta-tornic, solid.

Omul pățimăș, anarhic, este dimpotrivă omul slab, care nu poate realiza nimic mare, ci se macină pe sine. El e tare numai în a strica, în a destrăma tot ce atinge.

Dar mai presus de toate prin unitate se realizează omul pe sine însuși și-și dă forma netrecătoare în baza căreia va dura etern. Cine se destramă pe sine în cursul acestei vieți, cum va vrea să aibă o existență plenară după moarte?

Dumnezeu a concentrat în fiecare din noi forțe multe și uriașe, punându-ne iconomi peste ele. Misiunea noastră este să le aducem la deplina unitate, formându-ne, întărind-ne, consolidându-ne într'o entitate netrecătoare. Strădania în vederea unității proprii și rezistența față de orice tendință anarhică din lăuntru

său, se încadrează în lucrarea omului pentru mântuirea sa.

Preoțimea, ajutătoarea oamenilor spre mântuire, îi va susține, mai ales azi când sămânța anarhiei se seamănă mai insistent, în silințele lor de-a persista întru echilibru spiritual, ca să trecem cu bine vremurile de

răscruce. Echilibrul acesta a fost aproape singura putere care a susținut neamul nostru în toate vremurile de furtună. Prin el vom rămănea și în viitor nedisolvați de otrăvurile aduse de vânturi.

D. STĂNILOAE

Tot despre nelăcomia de avere a preotului

«Nu vă adunați comori pe pământ, unde molliile și rugina le strică și unde furii le sapă și le fură. Ci vă adunați comori în cer, unde nici molliile, nici rugina nu le strică, și unde furii nu le sapă, nici nu le fură. Că unde este comoara voastră, acolo va fi și inima voastră».

(Matei VI, 19—21)

Iubite frate,

Am scris acuma recent o scrisoare. Ea poartă data de 20 Octombrie 1943. Ce-i drept, nu mi-ai adresat-o mie, ci unui alt frate al nostru. Scrisoarea aceasta, cu bogate însemnări pastorale, a ajuns totuși la mine și ea a prilejuit rândurile care urmează.

Sunt sigur că, recitind în această scrisoare a mea părți din scrisoarea ta, vei rămănea foarte surprins. Nu face nimic. Eu mă bucur, gândindu-mă că tu te vei convinge acuma definitiv că scrisorile mele nu sunt pure invențiuni, nu sunt lucruri teoretice, lipsite total de orice legătură cu oamenii, cu viața și cu realitățile care ne stau în față, nu sunt adevăr așa cum le-ai crezut până în clipa de față și cum le cred încă foarte mulți dintre frații care le citesc, ci ele sunt îndrumări și răspunsuri date unor întrebări reale și precise, sunt scrisori care tratează probleme foarte actuale pentru misiunea noastră preoțească.

Și acum după această lămuritoare introducere să intrăm în miezul problemei. În partea ultimă a scrisorii tale scri:

«Să vezi Prea Cucernice Părinte ceva ce m'a impresionat. Mă chinuia problema grâului. N'aveam bani și nici altă posibilitate să mi cumpăr grâu. Grâul ce-mi sta la dispoziție din partea primăriei s'a ridicat de către Camera de Agricultură. Oamenii au observat. Într'o zi intră în curtea mea un car cu trei saci cu grâu, colectat dela credincioșii mei pentru mine.

Dacă eu mă îngrijesc de ei, și ei se îngrijesc de mine...

Iepurașii sunt sănătoși. Am 10 bucăți. Patru dintre ei sunt azi de 12 zile» etc. etc.

Citind aceste rânduri, am avut o mare bucurie. Am verificat, prin experiența ta, adevăritatea învățăturii pe care ți-am dat-o cu câțiva ani mai înainte. Sunt sigur că îți amintești încă locul și împrejurările în care îți spuneam cam următoarele lucruri:

Credincioșii noștri, și în special țărani satelor noastre, cu instinctul lor sănătos, simt îndată și disting pe preotul care slujește pentru ei, care

se mistue ca o luminare pentru ca să lumineze și să arate tuturor calea mântuirii, ei deosebesc pe un asemenea bun păstor de suflete de preotul care se trudește mai mult pentru sine decât pentru credincioși, de preotul care face din preoție mai mult o funcțiune decât o misiune. Și nu numai că-l disting dar ei sunt în stare să facă orice jertfă pentru părintele lor adevărat, pentru preotul ideal, pentru păstorul cel bun care sufletul său își pune pentru oi (Ioan X, 11).

Și mai mult: țărani noștri cu inteligența lor ascuțită și cu bunul simț, care îi caracterizează, fac totdeauna deosebire între ceea ce preotul adună fiindcă are nevoie — el sau familia lui — și între ceea ce preotul adună fiind stăpânit de patima averilor materiale. Pentru trebuințele preotului și ale casei lui credincioșii dau totdeauna bucurios din toate bunurile pe care le au ei, mai ales atunci când este vorba de un preot devotat misiunii lui. Ei dau în asemenea cazuri chiar ceea ce preotul nici nu gândește și dau atât de mult cât nimeni nu-și poate închipui.

Când observă însă că preotul lor este un îndrăgostit al banului și al altor bunuri de ordin material, când vad că el face din preoție un prilej de îmbogățire personală, o negustorie deghizată, când îl vad lacom, hrăpăreț, exploatator, avar și nemilostiv sufletele lor se închid, mâinile se strâng, inimile se învârtosăză, iubirea slăbește, respectul față de un asemenea preot dispare și conflictele sunt inevitabile. Față de un asemenea preot credincioșii refuză să-și încredlinească până și îndatoririle contractate prin actul de concurs pentru întregirea parohiei.

În legătură cu această problemă îmi povestea odată un preot mai bătrân, un preot înțelept, harnic și cu foarte multă experiență pastorală următoarele:

Poporul nostru este în raporturile lui cu preoții săi destul de respectuos, este bun, am putea spune că adeseori este chiar prea bun. Din această bunățate — care a ajuns să fie o adevărată slăbiciune din multe puncte de vedere — poporul tolerează adeseori preoților patimi și pă-

cate care n'ar trebui nicidecum tolerate. Poporul vede multe, știe despre toate și le iartă zicând: «Apoi... ce să facem? Este om și preotul nostru și ca om greșește și păcătuiește...» Toate... toate este în stare să le ierte poporul nostru, afară doar de un singur lucru: *lăcomia de avere*, ahtierea după câștigarea prin orice mijloace de bunuri materiale. Față de această patimă a preotului credincios iau poziție de cumplită vrăjmășie și merg cu jalba lor până la vlădica. Iată o patimă a preotului care tulbură mai des și mai profund pe credincioșii satelor noastre! Iată cauza cea mai frecventă care distruge definitiv legăturile sufletești dintre preot și credincioși! Iată păcatul cel mai actual și cel mai răspândit care face adeseori din preoți inteligenți, din preoți culti, zeloși și foarte muncitori oameni cu totul improprii pentru îndeplinirea misiunii lor!

Credincioșii nu vreau să vadă pe preotul lor robit bunurilor materiale, ei nu vor să-l vadă sclavul averilor trecătoare. Ei așteaptă ca preotul să fie altfel de cum sunt ceilalți oameni, ei doresc să-l știe liber de asemenea patimi și să-l vadă veșnic preocupat de agonisirea comorilor spirituale. În această privință ei doresc chiar ca preotul să fie atât de bogat încât să fie în stare ca din prisosul acestor comori să împărtășească hrană continuă tuturor sufletelor din parohie.

Cu alte cuvinte credincioșii doresc ca preotul să se îngrijească în primul rând și mai presus de orice de cele ale sufletului și să lase totdeauna chestiunile de ordin material pe planul al doilea și — dacă se poate — chiar pe seama altor persoane.

Sunt alții care vor purta grija acestor lucruri. De cele mai multe ori credincioșii înșiși rezolvă asemenea probleme. În această privință credincioșii sunt întru toate de partea Scripturii, care ne spune: «*Și voi să nu căutați ce să mâncați și ce să beți și nu fiți necumpătați. Că toate acestea pământii lumii le caută, iar Tatăl vostru știe că vă trebuiesc acestea. Ci căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu și acestea toate vi se vor adăuga*»... (Luca XII, 29—31).

Aceasta este, iubite frate, povățuirea pe care ți-o dădeam anii trecuți și constat astăzi cu deplină mulțumire sufletească și cu mare bucurie că sămânța aruncată de mine a căzut în pământ bun și ea rodește cu îmbelșugare. Constat că ești liber de legăturile amăgitoare ale averilor deșarte.

Din acest punct de vedere ai început bine slujba preoției tale.

Eu te îndemn să mergi cu însuflețire și cu hotărâre nebiruită de adversități pe drumul pe care te găsești și sunt sigur că vei experimenta tot mai bogat principiul: *Cu cât vei îngriji mai mult de parohienii tăi cu atât te vor prețui și ei mai mult și cu atât vor purta și ei grijă mai stăruitor de cele ce îți lipsesc fie și casei tale.*

Ai început bine! Să dea Domnul Dumnezeu nostru să «săvârșești călătoria, să păzești credința» și să sfârșești și mai bine slujba preoției, ca în felul acesta să primești cununa cea nevastă a dreptății, pe care o va da Domnul, Judecătorul cel drept, în ziua aceea, tuturor celor ce au iubit arătarea Lui! (II Tim. IV, 7—8).

Al tău binevoitor frate:
Pr. TEOFIL

† I. P. S. Sa Mitropolitul GURIE al Basarabiei

Din capitala țării primim întristătoare știre a trecerii la cele veșnice a I. P. S. Sale fostului Mitropolit Gurie Grosu al Basarabiei.

Înaltul chiriarh, suferind de pneumonie, a fost internat în sanatoriu Brâncovenesc, unde boala agravându-se, Părintele Gurie, în 16 Noemvrie c., și a dat obștescul sfârșit, ear rămășițele sale pământești s'au depus în dimineața zilei următoare în sf. biserică a Patriarhiei.

Răposatul în Domnul s'a dovedit todeauna ca neclintit vestitor al cuvântului lui Hristos și, în același timp, ca bun român, care a luat parte la toate marile evenimente ale Basarabiei dela 1917 și 1918, unde a păstorit până în anul 1938.

A dezvoltat ca arbiereu o frumoasă activitate misionară, didactică predicatorială, răspândind lumină creștinească în mijlocul păstoritorilor săi. A întemeiat și redactat revista bisericască „Luminătorul” și alte publicații românești, pentru care în 1909 a avut de pățimit din partea guvernului rusesc, care n'a întârziat să-l exileze într-o mănăstire din Smolensk. Mai târziu ajunge director la școala bisericască pentru învățători în Rusia, ear la 1917 vine în Chișinău ca să lucreze pentru românizarea învățământului.

Născut la 1877, s'a stăns din viață în vârstă de 66 ani.

Bunul Dumnezeu să-l odihnească în lăcașurile dreptilor Săi!

Imi place să cred că ați reținut în demnul pe care I. P. Sf. nostru Mitropolit Nicolae l-a dat atunci acestor frați ai noștri — și nu numai lor, ci Vouă tuturor!

Vă leg de suflet grija de-a face astfel încât, de azi înainte, să nu treacă zi lăsată de Dumnezeu fără să citiți măcar câteva versete din Sfânta Scriptură!

Mai trebuie, oare, să Vă spun cu câtă recunoștință am întâmpinat această nouă mărturie a grijii exemplare pe care luminatul nostru Arhiepiscop o poartă pregătirii temeinice a clerului în subordine? Credeti-mă n'ar fi fost altfel nici dacă astăzi aș fi ostent în aria altor preocupări decât cele legate de-o catedră biblică. Pentru că, iubii studenți teologi, orice om de bună credință va trebui să conceadă că nu-i tot una să sorbi apa proaspătă direct dela izvor, sau după ce ea a fost purtată în găleți prin Sahara veacurilor, cu opriri progmatice pe la răspântiile tuturor interpretărilor, dintre cari — cele mai multe — nu reușesc decât să-l tulbure unda clară ca obrezul Cerului care ne-a hărăzit-o.

Era o vreme și nu-l prea mult de atunci, — când această fântână a mântuirii noastre, care-l Sfânta Scriptură, zăcea

Cuvântul ministrului Culturii Naționale

DI Prof. I. Petrovici, ministrul culturii naționale și al cultelor, a vizitat în 9 I. c., instituțiile noastre fundamentale, biserică și școala, din Arad. După vizitarea reședinței episcopale, a Academiei Teologice, a Școlii Normale și a altor instituții, a urmat, la prefectura județului, o recepție, unde P. S. Sa Episcopul Andrei al Aradului, în numele tuturor confesunilor creștine din localitate, face o luminoasă mărturisire de credință a slujitorilor altarelor. După alte vorbiri, rostite de reprezentanții autorităților școlare, a răspuns tuturor dl prof. I. Petrovici, ministrul cultelor, zicând:

«*Școala și Biserica, așa după cum a spus Prea Sfințitul Părinte Episcop Andrei, n'au fost niciodată despărțite, nici în Ardeal și nici în Vechiul Regat, ci au mers mereu mână în mână pe același drum. Când școala s'a despărțit de Biserica și a dus luptă ideologică contra Bisericii, atunci cea școală s'a distrus. Este cunoscut exemplul Academiei dela Cotnar, întemeiată de aventurierul Despot Vodă, care a pornit luptă de idei împotriva credinței strămoșești. Această luptă s'a terminat cu distrugerea Academiei dela Cotnar, iar pe susținătorul ei l-a costat tronul și viața. Toate școlile mari din Vechiul Regat au finit strânsă legătură cu Biserica. Această legătură se oglindește în faptul că dela început ministrul școlilor este și ministrul Bisericii. Dacă totuși s'a încercat să se despartă, situația n'a putut dănuți, așa că azi vă salutăm în aceeași persoană reprezentantul Bisericii și al Școlii.*

Nu se poate separa niciodată știința de credință, deoarece ele, ambele, sunt două compartimente ale sufletului omenesc, iar sufletul este o unitate firească și organică ce nu se poate diviza. Dacă totuși această separare se întâmplă, atunci ea nu se petrece niciodată spre fericirea celui ce o face. Constatarea aceasta am putut-o face prin experiență personală, căci mărturisesc că am avut și eu o epocă în viață când nu credeam în Dumnezeu. Acum când privesc îndărăt, și privesc adeseori, căci vârsta îmi permite s'o fac, găsesc că epoca necredinței este epoca cea mai nefericită din viața mea, deși este o epocă din tinerețe. Imi aduc aminte că în aceea vreme eram un tânăr melancolic, amărât și am trăit zilele cele mai nefericite, până ce grație studiilor spirituale și școlii m'am întors la credința religioasă.

Puțină știință îndepărtează de Dumnezeu, știința multă luminează cărările, potolește îndoielile, umple sufletul de căldura credinței și apropie de Dumnezeu.

Acest precept îl recomand tuturor. Pe cei ce au părăsit credința, îi sfătuesc

să-și suspende ateismul, până ce-și vor completa cultura, prin care apoi se va face unitatea credinței și științei.

Am ascultat cu bucurie cuvântările și constat cu satisfacție că intențiile cu care am venit în fruntea resortului Culturii Naționale și al Cultelor, mi-au fost înțelese; eforturile ce le-am făcut am fost sesizate de către membrii corpului didactic din Arad. M'am străduit ca nivelul învățământului să nu scadă în spiritualitate. Trăim vremuri de război, vremuri potrivnice spiritualității, și fenomenul scaderii ei s'a înregistrat în unele țări, unde s'au scos unele materii din învățământ, ca să facă loc altora, cu caracter practic, motivându-se că se face aceasta pentru a da satisfacție vremurilor pe care le trăim. S'a accentuat în chip deosebit asupra educației fizice și asupra materiilor practice. S'a simțit un vânt ce voia să aducă și în țara noastră această orientare.

M'am împotrivit acestui curent, nu fiindcă aș disprețui educația fizică sau partea practică. Nu depreciez importanța lor, căci sunt convins că aplicarea este fructul teoriilor.

S'a spus că avem vremuri de război care cer luptători ce au nevoie de carte mai puțină, dar trebuie să aibă mușchi puternici, să poată alerga, să știe să conducă un automobil și să fie stăpâni pe tainele unui aeroplan.

Recunosc necesitatea tuturor acestora, dar sunt convins că eroismul mai este și altceva, mai are și alte părți decât mușchi, forță, automobil, avion. Pe lângă aceste lucruri din domeniul pragmaticului, eroismului îi este esențială mai ales conștiința datoriei și a jertfei. Poți fi erou fără ca totuși să fii un atlet. Strălucește exemplul de adevăr au dat în actualul război membrii corpului didactic, citați mereu pentru bravura lor. Învățătorii au luptat și au murit frumoși, fără atletism și fără abuz de discipline practice. Dau locul ce se cuvine educației fizice și materiilor practice, dar vreau ca, în învățământ, cununa spiritualității să rămână intactă.

Mă bucur că aceste inițiative și strădanii ale mele au fost înțelese. Dovada am avut-o în frumoasa serbare de azi. Urmărim rafinarea sufletului printr-o cultură intensă a frumosi de ordin spiritual, în tovărășia adevărului și a credinței religioase, pentru a obține un cetățean bun, plin de abnegație și entuziasm, inserat în marea colectivitate a Neamului românesc. Traversăm momente grele, însă optimismul meu rămâne drept, căci oricare ar fi greutatea clipei, dreptatea, care nu slăbește în puterile omului ci este în mâna lui Dumnezeu, va triumfa. Bazat pe această convingere privesc cu optimism viitorul, căci după epoca de încercare va veni și epoca de lumină în viața Neamului nostru.

Trag nădejde că Regele nostru, Mihai I, întâi după cronologie, va fi Mihai II, după înfăptuire.

vremii, privitoare la circulația de care s'a bucurat Sfânta Scriptură, veacuri multe, în sânul Ortodoxiei răsăritene, și la setea cu care era citită pe cale particulară. Nu mă gândeam numai la bătrânii evlavioși cari știu Psaltirea pe dinafară — („Mărginenimea” oferă plăide frecvente în această privință) — nici la fruntașii gospodar din satul meu natal, badea Vasălie L., care citise de mai multe ori întreagă Biblia lui Șaguna după exemplarul ce se află în bibliotecă personală a tatălui meu, ci la poziția oficială a Ortodoxiei răsăritene față de lectura Sfintei Scripturi. Aceasta e categoric contrară celei a bisericii papistice. La noi, oricine are dreptul să citească Biblia, în limba maternă, cu condiția — care-i ceva mai puțin decât opreliște — de-a n-o falcă după cum îi taie capul, ci de-a recurge la asistența exegetică a membrilor erarhiei bisericăști.

Astăzi, după o perioadă de șovăială, putem spune că ne-am întors la fagașul tradițiilor ortodoxe de todeauna. Și revirimentul biblicist, de proporții pasionante, la care asistăm, nu se datorește — cum greșit cred unii — uzului împins până la abuz pe care-l fac sectarii de cuvântul lui Dumnezeu. Nu!

Sufletul omenirii actuale, amăgît de

FOIȘOARA

Ispitiți Scripturile

Studentilor mei

Am ținut cu tot dinadinsul să mi se dea rând la meditație cu prilejul acestor exerciții duhovnicești de început de an școlar și nu pot fi îndeajuns de recunoscător venerațiilor mei colegi seniori, profesori ai Voștri, pentru promptitudinea isvorită din înțelegerea de frate mai mare, cu care au renunțat la dreptul lor de intimitate, în favoarea mea.

Stăruința aceasta, care n'a trebuit să fie îndelungată, și de aceea nici obositoare, înțeleg să o motivez aici.

Luni dimineața (27 Sept. a. c.), când ne-am rugat împreună pentru isbânda deplină a intențiilor bune cu care începeam — profesori și studenți — un an nou de trudă pentru luminarea minții și subțierea inimii, am avut prilejul, precum știți, să participăm la hrotonirea întru diacon, precedată de tunderea întru cîteț, a doi candidați de preot.

Asociația „A. Șaguna” a clerului din Ardeal

Un dar simbolic

Asociația „A. Șaguna” a clerului ardelean inițiată în anul 1919 de I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae, a fost condusă în calitate de președinte de regretatul Dr. V. Saftu, protopopul Brașovului, iar din anul 1922 de P. C. Sa Ic. Stavr. Dr. Gheorghe Ciuhandu.

În răstimpul de 20 de ani, sub înțeleaptă și neobosită strădanie a actualului președinte, asociația a ajuns să fie bine încheșată, cu membri disciplinați pe liniile trasate în realizarea scopului pentru care a fost urzită, sub permanenta purtare de grijă și a pălădure a I. P. S. Mitropolit Nicolae și a P. S. Chiriarhi din Mitropolia Ardealului.

P. C. pâr. președinte Ic. Stavr. Dr. Gh. Ciuhandu a știut să-i imprime înfățișarea sărbătorească și să-i fixeze țintele mai înalte spirituale; a organizat și condus 15 din 17 congrese ale Asociației în diferite centre ale Mitropoliei; a ținut luminoase vorbiri de deschidere, unele adevărate conferințe, cu înțelepte chemări și îndemnuri, cu tact, cu felul echilibrat care-l caracterizează în așa fel, încât aceste întruniri preoțești vor rămănea cele mai demne manifestări ale clerului ardelean. În aceste congrese s-au desbătut atâtea probleme duhovnicești cari toate reoglin-desc preocupările preoților în misiunea cu care este încredințată în și afară de Biserică, contribuind într-o largă măsură la ridicarea prestigiului ei.

„Analele” Asociației noastre vor fi mai târziu documente de cercetare despre rosturile îndeplinite de clerul ardelean în cadrul Asociației, din cari reiese dorința de coordonare și de stimulare a puterilor de muncă în slujba apostolatului haric, național-cultural deopotrivă.

Paralel cu problemele de ordin duhovnicesc, președintele nostru în cursul celor 20 de ani a stăruit cu orice prilej, în scris și cu grațiu viu, de-a apropii Asociațiile preoțești existente din întreaga țară prin federalizare — unica soluție practică care poate înfrăți puterile clerului ortodox în cadrele unei asociații generale, nu numai pentru apărarea intereselor sale profesionale, ci și pentru a-și îndeplini mai ușor misiunea duhovnicească în sânul neamului. Interesele de ordin profesional ale preoților au fost apărute cu aceeași dărzenie la forurile în drept.

Activitatea pâr. președinte Dr. Gh. Ciuhandu și multilaterală începând cu sf. altar, la birou, la masa de scris ca neobosit cercetător al trecutului bisericesc și național, activitate recunoscută și de Academia Română. Oamenii chemați vor înfățișa în amănunt la vremea sa vrednicia de cărturar și scriitor bisericesc.

Preoțimea ardeleană, organizată în Asociația „A. Șaguna”, atât de atașată și respectuoasă față de președintele ei sim-

țea că este datoră cu ceva, cu un semn simbolic al dragostei și al recunoștinței sale față de tot ce a făcut pentru ea în cei 20 de ani. Doria să-l sărbătorească la proxima întrunire, ori împrejurările momentane nu sunt prielnice pentru astfel de întruniri. Și până atunci, în ziua de 11 Nov. c. C. președinții al Secțiilor s-au prezentat la domiciliul președintelui nostru predându-i o „Cruce” de aur culaș, cu inscripția: „Asociația „A. Șaguna” a clerului ort. din Mitropolia Ardealului vrednicului ei președinte: Ic. Stavr. Dr. Gh. Ciuhandu, în semn de dragoste și recunoștință, 1922—1943...”

Au fost prezenți preș. de secții: E. Cioran-Sibiu; Z. Moga-Oradea-Beiuș; R. Cioran-Caransebeș; Al. Baba-Alba-Iulia-Cluș; M. Șova-Timșoara și V. Mihut-Arad. Dar prezenți au fost toți membrii Asociației căci toți au contribuit cu obolul lor benevol la procurarea acestui dar. Cuvântul potrivit a fost rostit de preș. secției Sibiu, Prot. E. Cioran, talmăcind rostul darului simbolic față de președinte și rostul lui sub raport educativ și pildeitor pentru preoțimea față de toți cari o iubesc și se jertesc pentru ea. Totodată transmite arăderile binecuvântare a I. P. S. Sale Mitropolitului Nicolae și urările de bine.

Contribuțiile benevole ale preoților o onorează la suma rămasă s'a pusă bază „Fondului Dr. Gh. Ciuhandu” cu menirea de a se premia lucrările de seamă ale preoților în cadrul Asociației. Fondul va fi sporit cu 10% din cotizațiile membrilor vărsate la centru.

A răspuns președintele nostru vădit mișcat de atenținea cu care a fost primit, exprimând cuvinte de profundă mulțumire fraților preoți din toate secțiile Asociației pentru jertfa și atenția lor, pentru acest simbol creștin și dar dela frați cu care l-au cinstit, prețuit și înveselit. A încheiat cu cuvintele: „Mă bucur, deci, de acest dar, pentru că el dovedește și altora, că în rândurile clerului ardelean au rămas, statornic, vii și efective, legăturile frățești, de prețuire reciprocă și de împreună lucrare”.

Bunul Dumnezeu să hărăzească președintelui nostru viață cu sănătate, ca și în viitor să fie în fruntea noastră ca președinte, îndrumător și conducător ca și până acum.

C. Preoți, membri ai Asociației, cari propoveduesc dragostea și recunoștința, de astădată, prin darul simbolic au premeri cu exemplu care li onorează.

Este o datorie morală și națională să ajutăm familiile desrobitorilor.

C. preoți să stea

în fruntea mișcării

Oastea Domnului

Imbrierle seducătoare ale atâtor ratate concepții de viață cari li dispută adevărul, își reclamă cu o fermitate corespunzătoare seriozității grave a vremilor ce le străbat. Dreptul său firesc a stabilită. Ori tonalitatea sufletească a cărei trăinicie a rezistat totdeauna celor mai cumplite încercări și celor mai înfricoșătoare strămătorări, n'o poate oferi decât tot numai Iisus Hristos.

Cător dintre Voi nu le arde inima de dorul întâlnirii cu El, cu ucenicilor cari li însoțeau pe drumul colbit al Emausului?

Slinții Părinți ai Bisericii celei oarecând una, ne-au arătat tuturor calea pe care sârguind, anulăm distanța bimilenară ce ne separă de binecuvântata Sa zăbavă pe pământ, în trup smerit de om, accesibil văderii tuturor contemporanilor „plînirii vremii”.

E Sfânta Scriptură.

Toată! — și nu numai cea de-a doua jumătate a ei, cum pretinde o eronată prejudecată, ținută în mare cinste de către împătimitii unui antisemitism superficial. Mă explicit!

Volc să comprime în câteva cuvinte istoria poporului israelit, Pascal scrie un-

deva că aceasta constă dintr'un șlag de oameni cari, unul după altul, vreme de peste patru mii de ani, au prezis constant, fără întrerupere, venirea lui Iisus Hristos. Norocoșii lor urmași L au văzut adevărat, și s'au împărțit copios din binefacerile întrupării Lui.

Noi? La fel, cu deosebirea că nu-L vedem adevărat.

N'ați observat că am comis o gravă eroare spunând unele ca acestea? De sigur! Căci Hristos, mântuitor în Biserică. El se oferă, tutor, mâncare și băutură, de pe sf. Prestol, iar amănuntele petrecerii Sale în trup, ce altceva te poate împiedica de-a le cunoaște cu un ceas mai de vreme decât vinovata zăbavă pe care o vădești în deschiderea deasupra și ispitierea sârguincioasă a Sfintei Scripturi.

Dar despre atari chestiuni se vorbește la cursuri, Părinte Profesor, și nu în cadrele exercițiilor duhovnicești — ar putea spune cineva.

Preopinental meu imaginar uită că amvonul nostru e în sala de cursuri, iar catedra în Biserică. Și într'o parte și 'ntr'alta, ofilem aceeași sfântă liturghie a adevărului. Și atunci, ce însemnătate mai poate

† Preotul VASILE MATEIU

În dîmineața zilei de 13 I. c. s'a săvârșit din viață preotul Vasile Mateiu, fost paroh în Lancrăm (protopopiatul Sebeș).

Defunctul a slujit la altarul Domnului vreme de 38 de ani, în plină credință și tact pastoral de atâtea ori dovedit, îndatoririle misiunii sale. Cântăreț dotat și liturghistor de model, preotul Vasile Mateiu a fost în egală măsură un pasionat cititor de slovă bisericească și un cuvântător însușit și totdeauna temeinic pregătit. De pe urma sa au rămas, în manuscris, un maldăr de predici și cuvântări ocazionale, pe cât de substanțiale și de atrăgătoare, pe atât de îngrijit scrise. Moștenise dela tatăl său, fost deceniu de arhiepiscop paroh în Sebeșul de sus (prot. Avrig) și una din cele mai luminoase fețe bisericești de pe Țara Olului, răvna neistovită pentru casa Domnului. Iar dragostea de carte, l-a adus elogiile marelui Nicolae Iorga, așternute într'una din lucrările sale, care cu prilejul unei călătorii făcută prin Ardeal, înainte de războiul întregitor de țară, poposind în casa ospitalieră a părintelui Vasile, a văzut cu bucurie, printre alte lucrări citite și răscitite ale revistei „Semănătorul”.

La conferințele preoțești și, peste tot în viața pastorală din protopopiat, e a pe cât de activ, pe atât de ascultat.

Dar mai presus de toate, adormitul întru Domnul a fost un făcător de pace în înțeleși și evanghelic al expresiei. Cu blândețe și înțelepciune, a isbutit să instăpânească o atmosferă de frăție și armonie desăvârșită între fruntașii satului și între aceștia și popor.

Prohodirea rămășițelor sale pământești s'a săvârșit de către un sobor de 14 preoți, în frunte cu P. C. Sa Dr. Vasile Oana, protopopul Sebeșului. Sicrii a fost purtat pe brațe, de acasă și până la biserică a satului, de șase preoți.

În cuvântări simțite, P. C. Prof. Dr. Vasile Oana, preotul-paroh I. Lașită și învătătorul pensionat I. Pavel din Lancrăm, au arătat meritele ce și le-a câștigat defunctul, pe meritele tărâmurii de activitate.

Lasă în urmă nemângăiata soție și patru fii.

La înmormântare, care a avut loc în 16 I. c., au luat parte membrii familiei, în frunte cu fratele defunctului, dl Profesor universitar Dr. Ioan Mateiu, directorul Academiei comerciale din Cluj-Brașov și președintele general al F. O. R., precum și numeroși intelectuali și popor din Lancrăm și jur.

Dumnezeu să-i așeze sufletul în curțile Sale!

(gr. t. m.)

Svonul umple întâi târgul, dar curând îl face să și ardă.

prezenta diversitatea numelor de botez ale locurilor dela înălțimea cărora indicăm căle mântuirii? Nici una!

Căci Sfânta Scriptură, iubiți studenți teologi, nu este numai obiect de învățământ, materie de examene. Să-l lăsăm numele pe care l-a dat sf. Atanasie cel Mare, patriarhul Alexandriei, acela de „fântână a mântuirii”. Supremul instrument de zidire a adevăratei înțelepciuni, care-l soră bună cu solia dumnezească, mai cunoașteți altă carte care să fi fost cercetată de atâția oaspeți ca Biblia? Pe paginile ei dogorite de suflarea Duhului Sfânt, au plâns cei mai frumoși ochi cari au vizionat vreodată splendorile întocmirii ale creației din nimic: ochii sfinților.

Eu văd în ei pe cei mai mari învățați ai lumii: au învățat să-și mântulască sufletul împreună-L cu Hristos, culundându-l în Dumnezeu, legându-l încă până vtețuiam pe pământ, cu verigile de aur ale virtuților, de bucuriile fără sfârșit ale Cerului.

Nu răvniți să le călcați pe urme?

Atunci faceți ca ei, adică nu neglijați nici ispitierea Scripturilor însușite, bine știind că ele ne-au fost date mai ales spre

Conferințe preoțești. — Preoțimea protopopiatului Avrig s'a întrunit în 4 Noembrie a. c. în conferință de toamnă la sediul protopopiatului. La 7 jum. s'a oficiat utrenia și s'a făcut invocarea Sf. Duh în istoria bisericii din Avrig. Lucrările conferinței s'au desfășurat într'o sală a școlii primare unde pâr. A. Radu, adm. prot. printr'o alocuțiune deschide ședința. A urmat:

1. Meditația Pr. I. Bursu, la textul I. Cor. 4, 1.

2. Conferința Pr. A. Radu adm. protop.: „Contribuțiuni la psihologia sectelor.”

3. Exerciții de combatere a rățaci-rilor seciare s'au făcut în legătură cu: a) preoțimea creștină, b) Dumineca, c) Sf. cruce. În acest scop s'au tras la sorți 2 preoți cari apoi au desbătut în contradictoriu una din chestiunile fixate. S'a constatat cu acest prilej necesitatea acestor exerciții pentru preoți.

4. S'au prezentat și următoarele dări de seamă: Pr. Il. Budac a referat asupra lucrării pâr. Dr. D. Stăniloae. Poziția dlui L. Blaga față de creștinism, iar pr. V. Ivan asupra cărții pâr. Dr. G. T. Marcu, Mythos.

5. Președinții cercurilor pastorale au prezentat rapoartele asupra activității desfășurate în cadrul lor. La ora 17 ședința s'a încheiat, iar preoțimea cu sufletul înviorat s'a întors la munca ei de toate zilele.

— În 5 Oct. 1943 s'a ținut în Băița conferința de toamnă a preoților din acest protopopiat.

La ora 9 a. m. — s'a săvârșit în biserică serviciul învecării Duhului Sfânt, după care la sediul Oficiului protopopesc s'a deschis conferința de către P. C. Sa prot. D. Secărea, care a împărțit preoților observațiuni și directive, — tratând subiectele: Catehizația în anul școlar 1942—43, și: Vizitațiunile canonice.

Pr. Al. Popa-Vălișoara, a făcut dare de seamă asupra cărții: Școala Mitologică, de Prof. D. S. Vlad, o lucrare teologică ce răspunde cerințelor vremii.

Pr. C. Dumitrescu-Fizeș a tratat subiectul: Preocupări pastorale, învederând o seamă de împrejurări de interes pastoral din timpul activității în parohia sa, contribuind la mai deplină lămurire a problemei.

Conferința a luat sfârșit la ora 1 și jum. p. m. — Pr. L. Tebeș.

— Preoțimea tractului Agnita s'a întrunit în conferință preoțească de toamnă în parohia fruntașă Alțina pe zilele de 30 și 31 Oct. 1943.

Dela centrul Mitropoliei a fost prezent P. C. Părinte consilier Gheorghe Seacă, care a luat parte la desfășurarea programului și la săvârșirea sf. liturghii în sobor.

Indreptare și spre înțeleptire, astfel ca omul lui Dumnezeu să fie desăvârșit pregătit pentru orice lucru bun; iar uneori spre mustrare (cf. II Tim. 3, 16-17).

„Cupa înțelepciunii e în mâinile Voastre”, iată ce vă spun, reproducând pe sf. Ambrosie, Sorbiți mereu din ea, zi de zi, cu nesaț și mai vârtos cu dragoste.

„Citii Scripturile sfinte; li Veți întâlni pretutindeni pe Hristos Mântuitorul... Nu există pagină din care El să lipsească...” (Bossuet). Și cu El, paradisul pierdut.

„O livadă este agreabilă, și o grădină la fel; dar mai agreabil este studiul Sf. Scripturi, în cele dintâi gașle, de fapt, li cari se ofilesc; aici cuvinte permanente dăătoare de viață. Dincolo adie zefiurul; aici e suflarea Duhului Sfânt” — spune fremătătoarea elocvență a sf. Ioan Gură de Aur.

Intr'o formă sau alta, luțerlii creștinateții biruitoare (sf. Grigorie de Nazianz ca și Grigorie cel mare al apusenilor, sf. Ioan Gură de Aur ca și sf. Ambrosie, sf. Vasile cel Mare ca și fericitul Augustin, ca și Lactanțiu, ca și atâția alții), informează generațiile succesore, împreună cu Origen, nedericitul mare dascăl alexandrin: „A fost voia Cerului ca noi să ur-

Au rostit cuvânt către preoți C. Sa pâr. *Mihail Leicu*, adm. protopopesc, stăruind asupra chestiunilor de ordin pastoral pentru bunul mers al credincioșilor spre Hristos.

P. C. Pâr, protopop *Emil Păcală*, trecut la pensie, își exprimă mulțumirea sufletească pentru ascultarea ce i s'a acordat în timpul de 15 ani cât a stat în fruntea tractului. Mai mulți preoți au rostit cuvânt de recunoștință pentru fratele bun care cu dragoste a îndreptat și condus totul și care acum ne părăsește, lăsând în urmă unanime regrete.

Preoții *Pavel Suciu-Vărd* și *Pantilie Urgan-Vecerd* au citit lucrările «Pastorația familiei», după studiul Pâr, Dr. Sp. Cândea, dând naștere la interesante discuții la care au luat parte mai mulți preoți.

După masă C. pâr. *Nichifor Todor* Ilimbav rostește un îngrijit comentariu asupra textului din sf. Evanghelie după (Luca 10, 1-24) — trimitere în apăsătoare celor 70 de ucenici.

Firul de înțelegere sufletească s'a continuat și pentru popor prin cuvântul de învățătură al Pâr, Gh. Secaș, cu pilde despre sfârșitul bogatului nemilos față de al săracului Lazăr, ca și cel despre „Temeiurile luptei noastre în Răsărit” rostit după masă, la sf. Măslu, de pâr. R. Boca-Merghindeal.

Aiât preoții cât și poporul n'au avut decât dobândă sufletească din această întâlnire în preajma trupului de taină al lui Hristos Domnul. — Asistent.

Comemorarea zilei de 1 Decembrie 1918

Un sfert de veac se împlineste, în ziua de 1 Decembrie 1943, de când românii din Transilvania, Banat, Crișana și Maramurăș, prin liberă voință au hotărât să se unească cu frații lor din celelalte provincii.

Acest mare act al istoriei românilor va fi comemorat cu toată cinstirea ce i se cuvine.

În consecvență Asociațiunea culturală „Astra” a luat măsuri să se organizeze serbări comemorative în fiecare despărțământ central județan, de plasă și cerc cultural, cu sprijinul tuturor instituțiilor culturale și patriotice.

Din programul serbărilor va face parte *parastasul*, în sfintele noastre biserici, pentru pomenirea Regelui *Ferdinand* și Reginei *Maria*; a organizatorilor și delegaților dela Alba-Iulia, trecuți la cele veșnice; a luptătorilor pentru unitatea națională de pe întreg pământul românesc; a soldaților cari în războiul trecut și-au dat sângele pentru înfrățirea ei, precum și al acelor cari, în războiul actual, și-l varsă cu atâtea

măm întru totul ceea ce s'a scris de către sf. *Evanghelist Ioan* (5, 39): «*Ispitiți Scripturile*».

Ispitiți Scripturile — iubiți studenți teologi — ca să știți mai mult; și mai ales ca să vă mântuiți.

Duhovnicul Vostru obișnuiește să vă prescrie uneori, din scaunul sf. spovedanii, drept canon, lecturi adecvate din Sfânta Scriptură.

Bine faceți! Pilda sa, cred eu, ar trebui s'o adoptați cu toții, când vă veți învrednici a vă împărtași de darul preoției. E de o eficacitate nebănuită. Căci din *ce-tanțiile biblice*, sufletul dreptcredinciosului creștin învață că cel ce crede în Hristos, dator este precum Hristos a umblat, și el așa să umble (cf. I Ioan 2, 6), în toate zilele vieții sale.

Un renumit profesor de Exegeză a Sfintei Scripturi (*L. Cl. Filion*), printre altele, li scria cu ani în urmă, unuia din foștii săi studenți:

„Cum aș face să deștept în inima ta aceeași dragoste de Biblie pe care Dumnezeu a binevoit s'o așeze în inima mea?”

Mai modest decât el, dar totuși plin

prisosință pentru pentru a o restaura.

În cuvântările sau conferințele, roșite la acest prilej, va fi evocată adunarea dela 1 Decembrie 1918, cu semnificația ei pentru timpurile de astăzi.

INFORMAȚIUNI

Duminecă, 14 Nov. a. c., I. P. S. Sa Mitropolit *Nicolae*, a hirotonit, în Paraclisul Mitropolitan din Sibiu, pe dl *Dr. Emilian Vasilescu*, numit profesor titular de Apologetică la Academia teologică „*Andreiană*”, întru diacon.

Zece ani dela sfârșirea catedralei din Cluj. În toamna anului curent se împlinesc două decenii dela punerea pietrelor fundamentale și un deceniu dela târnosirea Catedralei ortodoxe române din Cluj. Evenimentul acesta, în vremele și împrejurările actuale, se cinstește cu recunoștință în vechea eparhie a *Feleacului* și *Vadului* cu reședința la Cluj, prin măestre și duloase cuvinte, datorite P. S. Sale Episcopului *Nicolae Colan*, apărute în numărul mai nou al revistei «*Viața Ilustrată*», și însoțite de alte luminoase contribuții privitoare la ridicarea catedralei în episcopia Ctitorului *Ștefan cel Mare*. De sub teascurile tipografiei eparhiale a Clujului vor ieși în curând și alte momente solemne petrecute în sfântul lăcaș, unde s'au desfășurat praznice religioase mărețe și neuitate, ca de pildă sărbătorirea ctitorului, a octogenarului vlădică *Nicolae Ivan*; înscăunarea P. S. Sale Episcopului *Nicolae Colan*; întemeierea FOR-ului s. a. Toate acestea vor fi întrunite într'un album comemorativ.

† *Clemence Preda*. Măști 16 Nov. a. c., a încetat din viață în Sibiu, după o grea suferință, dna *Clemence Preda*, soția dlui *Dr. Gh. Preda*, vicepreședintele „*Astreii*”. În mormântarea a avut loc Joi 18 Nov. în cimitirul orașului, Dumnezeu s'o odihnească cu dreptii!

Vicar patriarhal, P. C. arhim. *Atanasie Dinca*, starețul mănăstirii *Căldărușani* și exarhul mănăstirilor din Muntenia, este numit vicar patriarhal și delegat cu serviciul la conducerea Consiliului Central bisericesc. În prezența consilierilor patriarhali, noul vicar a fost instalat în 5 l. c.

Peste 8000 de străini studiază la universitățile din Germania. Dintre aceștia: la Viena 2.500, la Berlin 1.200, restul studiază în celelalte orașe ale Germaniei. Acești studenți străini se recrutează din 49 națiuni, — primul loc îl ocupă bulgarul. Două treimi din numărul de 8000 studenți sânt înscriși la facultățile tehnice și economice.

Citiți, sprijiniți și răspândiți ziarul **Telegraful Român**

de respect față de nobila sa intenție, eu mă întreb :

— Cum aș face să stărnesc în inimile Voastre o și mai aprină dragoste pentru cetanțiile biblice, decât aceea pe care Dumnezeu blăde a voit s'o facă ro-dească de mult în inima mea, profesorul și fratele Vostru mai mare?

Gândiți-vă împreună cu mine.

Aceste zile — pentru unii și: aceste nopți — de exerciții duhovnicești, vă lasă răgaz, sunt siguri, și pentru atari preocupări.

Și nu uitați să-mi spuneți și mie la ce concluzii ați ajuns.

Faceți-o fără preget, iubiți studenți teologi. Avem, doar, atâtea lauri sfințiți de cucerit; am cucerit până acum așa de puțin.

Să-l cucerim împreună!

Diacon **Dr. Grigorie T. Marcu**

Acolo departe, față în față cu inamicul se bat cu dârzenie, copiii, frații, părinții noștri. Să nu le slăbim rezistența făcând să circule minciunile lansate de inamic.

ȘTIRI LOCALE

Duminecă în 21 Noemvrie 1943, la Intrarea în Biserică servesc Prot. *Mihail Neagu*, cons. *Aurel Nanu* și dir. *Dumitru Călugăr*; diaconii: *Ioan Circov* și *Simion Macarie*. Predică: cons. *Aurel Nanu*. La Oastea Domnului predică după masă la ora 4: Pr. *Nicolae Constantin* dela parohia Sibiu-Lazaret.

CĂRȚI ȘI REVISTE

„*Minunata Cetate a Brașovului*”. — Cărturarii brașoveni ai secolului al XVI-lea, ca ctitori ai limbii noastre literare, — de *Nicolae Sulică* Brașov, Tipogr. „*Dacia Traiană*”, suc, Brașov, 1943. Pag. 59. Prețul?

Transilvania, organul *Astreii*, redactor dl *Ion Breazu*, a apărut ca număr dublu, 9-10 din 1943, cu bogat material de studii, referate, cronici și însemnări. — Abonamentul: 600 anual, Red. și administrația: Sibiu, strada Șaguna 6.

Secerș în ogrorul *Bisericii Oltene*. Trei ani de activitate în Mitropolia Oltenei, Craiova. Tip. Mitropoliei, 1943. Pg. 23. Prețul? — O broșură în care se înmănușiază, clar și grăitor, activitatea Mitropoliei Oltene dela reînființare în 1940, până la 1942. Roadele acestei fatinse activități se depun ca prinos pe altarul sfintei biserici și al patriei iubite.

Gândul Nostru, revista Școlii Normale de băieți „*A. Șaguna*”, Sibiu, apare de 4 ori pe an, sub un comitet de redacție, format din profesori și elevi. Numărul de curând apărut aduce, în fruntea publicației, lista numelor celor 17 învățători eroi, căzuți în luptele marelui război în Basarabia, Ucraina și Crimeea. Urmează articole și versuri semnate de învățători, de profesorii *A. Nanu*, *D. Călugăr*, *Gh. Șoima*, *M. Grădinaru* și de mai mulți elevi. — Recomarcabile sânt fragmentele din monografiile alcătuite de elevi: Din viața satelor noastre, cu interesante obiceiuri, adunate și comunicate de harnicii elevi.

Nr. 72161/943.

2-3

Concurs

Pentru întregirea de secretar dela Școala normală de băieți „*A. Șaguna*” din Sibiu se deschide concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în *Telegraful Român*.

Candidații trebuie să fie absolvenți ai unei școli secundare și de confesiune ortodoxă.

Cererile se înaintează Direcțiunii școlare.

Sibiu, la 4 Noemvrie 1943.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 397/943.

(80) 2-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a *Hondol*, protopopiatul Deva, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima apariție în „*Telegraful Român*”.

Beneficiile împreunate cu acest post :

1. Salar dela stat.

2. Sesiune parohială : 900 st. patrați pădure, 7 jugăre lănaș și livezi, 1 jugăr arător.

3. 20 litri porumb de fiecare cap de familie, sau echivalentul în bani, adău.

4. Locuință corespunzătoare, cu toate dependențele necesare pentru gospodărie.

Cererile de concurs se vor înainta oficiului protopopesc, în termenul indicat, însoțite de actele de studii și încuviințarea de candidare dela I. P. S. S. Mitropolitul nostru.

Candidații se vor prezenta apoi în parohie într'una din Dumineci sau sărbători, cu încuviințarea noastră, pentru a face cunoștință cu credincioșii.

Deva la 30 Octomvrie 1943.

Oficiul protopopesc în înțelegere cu Consiliul parohial.

Teofil Chiffa

protopop

81 1-8

* Concurs

Pentru întregirea postului de cântăreț bisericesc în parohia *Broșteni*, prot. *Blaj* se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în *Telegraful Român*.

Venitele acestui post sunt :

1. Salarul dela Stat.

2. Folosirea sesiunii cantonale de 5 jug. arător.

3. Stola uzitată în parohie.

4. Locuință în natură, sau chiria corespunzătoare.

Sibiu, la 17 Noemvrie 1943.

Consiliul parohial *Broșteni*

„ALBINA”

instituit de credit și de economii, Sibiu.

Aviz

„Albina”, instituit de credit și de economii, Sibiu, aduce și pe calea aceasta la cunoștința acționarilor săi, că acțiunile noi (definitive) din ultima emisiune fiind tipărite, se eliberează în schimbul prezentării Titlurilor Provizorii.

Acționarii, cu domiciliul în orașele unde institutul are sucursale, vor depune Titlurile Provizorii la sedile sucursalelor de unde urmează a ridica acțiunile noi (definitive).

82 1-1

Citiți și răspândiți

Revista Teologică

Organ pentru știința și viața bisericească. Apare lunar, sub patronajul I. P. Sf. Mitropolit *NICOLAE* al Ardealului. Redacția și Administrația: Sibiu, Academia teologică „*Andreiană*”. Redactor: Prof. Dr. *Grigorie T. Marcu*. Abonament anual, Lei 560.

Organizați Reuniuni de feme

AU APĂRUT :

Calendarul Bunului Creștin pe anul 1944

cu Șematism Lei 250.—; fără Șematism Lei 80 —

Calendarul „Oastea Domnului” pe anul 1944 Lei 80 —

Calendarele au un cuprins foarte bogat și variat și sunt împodobite cu multe ilustrațiuni frumoase. Se pot comanda dela *Librăria Arhidiecezană* din Sibiu. La comanda de peste 10 ex. se dă rabatul convenit. Pe lângă prețul Calendarelor să se mai adaugă încă Lei 60 pt. porto postal

— Contra ramburs nu se trimite —